

Copyright © 2017 T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı
<http://genclikarastirmalari.gsb.gov.tr/>
 Gençlik Araştırmaları Dergisi • Kasım 2017 • 5(13) • 77-86

ISSN 2147-8473
 Başvuru | 25 Eylül 2017
 Kabul | 15 Kasım 2017

Değişen Bir Katılım Mekanizması Olarak Gençliğin Toplumsal Katılımı

Metin Işık*

Simge Ünlü Kurt**

Mustafa Cankut Kurt***

Öz

Toplumsal katılım yoluyla gençler hem kendilerine hem de içinde yaşadıkları topluma katkı sağlama imkânına kavuşurlar. Gençler toplumsal katılım yoluyla yeni yetenek ve yetkinlikler kazanarak topluma ayak uydururken, toplumda sosyal sermayeye katkı yapan bu gençler sayesinde daha sağlıklı bir yapıya kavuşur. Gençlerin bu doğrultudaki sosyal tercihleri kendilerinin ve ailelerin toplumsal ve ekonomik faaliyetleri çevresinde gelişmektedir. Bu çevrede biçimlenen toplumsal katılım gençleri toplum bilinci kazandırarak, toplumsal gruplar içerisinde girmeye onları cesaretlendirir. Ancak tüketim alışkanlıklarının beraberinde değişen kültürel yapı katılımın bir bütün olarak başkalaşmasına aracılık etmiştir. Yeni koşullar gençlerin toplumsallık algısını değiştirmekte, bireylere yönelik davranış kalıplarını yeniden şekillendirmekte ve en önemlisi alıştığımız anlamdaki toplum olgusunun temel dinamiklerini ayakta tutan katılım mekanizmasına gençlerin dahil olmasının önünde engeller teşkil etmektedir. Bu koşullar altında gençlerin yeniden aktif katılımını sağlanması çözüm aranan en önemli sorunlardan biri haline gelmiştir. Çalışmada bu soruna çözüm getirilebilmesi adına konuya ilişkin literatürün beraberinde gençlerle yapılan görüşmeler ışığında geliştirilmiş bir modele dayalı çözüm önerisinde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Gençlik, Katılım Mekanizması, Toplumsal Katılım, Sosyal Sermaye, Değişim.

* Prof. Dr., Sakarya Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü, Sakarya, imetin@sakarya.edu.tr

** Arş. Gör. Dr., Sakarya Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü, Sakarya, simgeunlu@sakarya.edu.tr

*** Arş. Gör., Gümüşhane Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Genel Gazetecilik Bölümü, Gümüşhane, mustafakurt@gumushane.edu.tr

Abstract

Through the social participation youth get the chance of contribute the development of themselves and the society. They gain new skills and capabilities and with these skills and capabilities they keep up with the society. On the other hand the society reaches much more healthier structure through their contributions the social capital. Youth's social preferences about the participation shaped by their families and their social and economic activities. In this environment social participation raises youth's consciousness about the society and thereby they gain courage for participating in the social groups. But with the changing consumption habits and the cultural structure, social participation has changed completely. New conditions; changing youth's perception of sociality, reshaping their patterns of personal behaviour and the most importantly the participation mechanism which we used to. As a result of these circumstances reactivity of the youth's social participation has become one of the key problems. In this paper for we offered an integrated solution model which based on literature and the interviews with the youth.

Keywords: Youth, Participation Mechanism, Social Participation, Social Capital, Change.

Giriş

Literatürdeki farklı tanımlara göre gençliğin toplumsal katılımı, gençlerin kendi seçtikleri sorun etrafında organize olmalarını, yetişkinlerin rehberliğinde toplumsal gruplara katılımını ve yine yetişkinlerle birlikte kuşaklar arası etkileşimin bulunduğu ortaklıklara girme yönündeki çabaları barındırmaktadır (Checkoway, 1995; Rajani, 2001; Sherrod, Torney-Purta ve Flanagan, 2010). Toplumsal katılımın özünü de içinde barındıran bu tanım, gençlerin yaşadıkları topluma ilişkin algılarını biçimlendiren ve bu bağlamda faydalı birer vatandaş olmalarında önemli rol oynayan toplumsal katılım faaliyetlerinin önemini göstermektedir. Toplumsal katılım; birlik olmayı, etkileşimi, gelişimi ve devamında katkı sağlamayı içeren bir süreç olarak formüle edilmiş bir mekanizma olarak işlemektedir. Ancak, sosyo-ekonomik farklılaşmalar, motivasyonel ve yapısal etkiler, siyasi koşullar ve gündelik yaşamın süregelen sorunları, özellikle de gençlerin toplumsal katılım mekanizmasına dahil olma sürecinin önüne engeller koymaktadır.

Bu çerçevede çalışmanın amacı, toplumsal katılım mekanizmasının işleyişini kısıtlayan bu engelleri aşma yolunda etkili olabilecek çözüm önerileri sunmaktır. Bu amaç çerçevesinde sunulacak öneriler farklı öğelerin birbiriyle uyumlu bir biçimde işlediği bütünlük bir sistem yardımıyla somutlaştırılacaktır.

Veri toplama sürecinde literatürün beraberinde gençlerin toplumsal katılımı ilişkin görüşlerinden de yararlanılmıştır. Bu görüşlerin toplanılması amacıyla 10 gençle yarı yapılandırılmış soru formu aracılığıyla toplumsallık, toplumsal katılım ve toplumsal katılımın niteliğine ilişkin sorular yöneltilmiştir.

Çalışmanın, sunduğu çözüm önerileri ile ülkemizin gençlerinin toplumsal katılım düzeyinin artırılması konusunda yardımcı olacağı ve bunun yanı sıra önerilen bütünlük modelin daha sağlıklı bir toplumsal yapının oluşturulmasına katkı sağlayıcı olması beklenmektedir.

1. Toplumsal Katılım

Toplumsal katılım; coğrafi yakınlık, özel ilgi alanları ya da bu biçimdeki benzer özelliklere sahip grupların iş birliği içerisinde ortak refahı artırmak için sorunlarını çözme çabalarıdır (Centers for Disease Control and Prevention, 1997, s.4). Bu tanımda birkaç anahtar kavram bulunmaktadır. İlk anahtar kavram olan benzerlik toplumsal grup içerisindeki yakınlığı ifade ederken, paylaşılan değerler, inançlar ve de ülkülerin bütünlük halinde eyleme geçirilmesindeki etkisini ifade etmektedir. İkinci anahtar kavram olan iş birliği ise benzerlik içerisinde özel niteliklerin çıkarılması ve bu niteliklerin bir bütün tarafından desteklenmesini ifade etmektedir. Son anahtar kavram olan ve de refahı niteleyen ortaklık ise benzerliklerin bütünleştiği iş birliğiyle ortaya çıkan veya çözülmeye çalışılan paylaşılmış amaç ya da kaygıları gösterir niteliktedir.

Bu tanıma benzer bir şekilde Gottlieb (2006, s.2) ise toplumsal katılımı; toplumu daha yaşanabilir bir yer haline getirme hedefi ile çalışan topluluk üyeleriyle kurulan ilişki süreci olarak tanımlamıştır. Gottlieb'in tanımında dikkat çeken nokta ise iletişim kavramına yapılan vurgudur.

Görülebileceği üzere toplumsal açıdan düşünüldüğünde katılım olgusu; ortaklık, paylaşılan değerler ve etkin bir hareketlilik ile ifade edilmektedir. Bireysel açıdan katılım olgusuna yaklaşıldığında ise; Beckley (2006, s.130) bu konuya ilişkin olarak toplumsal katılımı kısaca "bireyin topluluğa katılma becerisi" olarak tanımlarken Jason (2006, s.132) kavramı "topluluğun üyelerinin çalışmalarını içeren faaliyetlere katılmak" olarak ifade etmektedir. Bu tanımlarda dikkat çeken belirgin noktalar ise katılımın özünde bir "beceri" olarak nitelendirilmesi dolayısıyla geliştirilebilir olması ve topluluk üyeleriyle iş birliği amacıyla yaklaşmanın gerekliliğidir.

Toplumsal veya bireysel bakış açısı fark etmeksizin toplumsal katılım faaliyetleri özünde gönüllülük gerektirmekte ve bireylerin karşılıklı anlayış ortamını barındırmaktadır. Bu ortam dahilindeki faaliyetleri kapsamı ise yukarıda da belirtildiği üzere bireyin toplumsallaşma becerisi ve bir arada çalışma isteği ile belirlenmektedir. Dolayısıyla toplumsal katılım faaliyeti, bir sivil toplum kuruluşunda gönüllü olarak çalışmak olabileceği gibi, üniversite kulüplerine katılmak veya siyasi faaliyetlerde de bulunmak olabilir. Bu noktada sosyal etkileşim seviyesi ve miktarının göstergeleri ise başarıyı etkileyen birincil unsurlardandır (Young ve Glasgow, 1998, s.343; Ashman ve Suttie, 1996, s.120; Zunzunegui vd., 2004,s.2070).

Bireyin baskılardan arınıp katkı sağlamasında rol oynayan toplumsal katılım faaliyetleri önce yakın sosyal çevresini oluşturan aile üyeleri, akrabalar, arkadaşlar, komşular veya iş arkadaşlarıyla sürdürülen sosyal ilişkilerin ve etkileşimlerden, sonrasında da daha geniş bir sosyal alana yayılarak etkileşim kurmak ve topluma katkı sağlamak şeklinde gerçekleşmektedir (Herzog vd., 2002, s.593; Glass ve Balfour, 2003,s.313).

En belirgin sosyal katılım biçimi topluluğa bağlılık ve ait olma hissi veren ve sosyal rolleri içeren mesleki ve topluluk rolleri; arkadaşlarla buluşmak, sosyal işlevlere katılmak, grup çalışmalarını gibi sosyal aktiviteleri içermektedir (Berkman vd., 2000,s.849).

Son olarak toplumsal katılımın getirileri değerlendirildiğinde ise bu tür faaliyetlerin (Glass ve Balfour, 2003, s.314-315);

- Uyumlu ve gelişmiş kimlik duygusu geliştirilmesinde,
- Bireyin topluluğa bağlılık ve ait olma hissinin geliştirilmesinde,
- Sosyal rolleri içeren mesleki ve topluluk rollerinin kazanılmasında ve
- Sağlam ilişki ağlarının ve toplumsal yapının kurulmasında etkili olduğu görülmektedir.

2. Gençliğin Toplumsal Katılımı ve Gençlerin Konu Hakkındaki Görüşleri

Sağlıklı bir toplumsal yapının kurulmasında yetişkin ve gençler arasındaki kişisel ilişkinin biçimi önemli bir gösterge olarak görülmektedir. Yetişkinliğe geçiş sürecinde gençler, aileleri dışındaki birçok yetişkinle ilişki kurmaya ihtiyaç duyar ve bu ilişkiler sosyal sermaye kazanımı yolunda gençlere destek olacak deneyimleri içerisinde barındırır (Benson, 1997; National Research Council Institute of Medicine, 2002). Bu deneyimler yetişkinliğe henüz adım atmamış bireylerin hayatlarını etkileyebilecek kararları verme ve toplumsal yapılara dahil olma sürecini ifade etmektedir.

Yetişkinlerin gençlere aktardığı bu deneyimler geleceğe yönelik değerli bir “yatırım” olarak görülmelidir. Bu yatırım yalnızca bireysel gelişim yolunda atılan bir adım değil aynı zamanda sağlıklı bir toplumsal yapının oluşturulmasında büyük bir rol oynayan ve katılım mekanizmasını dinamik tutan değerlerin sağlayıcısıdır. Bu yatırımların söz konusu olduğu ilişki ağı içerisinde gençler, paylaşılan toplumsal normlara uyum, anlamlı toplumsal rollerin edinimi ve yerel toplulukların içerisinde liderlik edebilecekleri yetenekleri kazanırlar (Putnam, 2000; Wynn, 1996; Zeldin, 2000). Bu durumun tam karşısı ise toplumdaki yetişkinler ve gençler arasındaki bağlantının kopması ve/veya zayıflığı, olumsuz inanç, alışkanlık ve davranışlar (Gilliam ve Bales, 2001) biçiminde kendisini göstermektedir.

Bu durum gençler üzerinde olumsuz etkiler meydana getirebilir. En iyi senaryoda bu olumsuz etkiler oluşmasa bile ilişkilerdeki kopukluk gençlerin yetişkinlere karşı güvensizlik duymasına ve toplumdan soyutlanmasına neden olabilmektedir (Camino, 2001). Dolayısıyla bu husus çalışmada çözüm getirilmek istenilen başlıca sorunlardan biri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Toplumsal açıdan ele alındığında nesiller arasındaki ilişkinin kopmasıyla ortaya çıkabilecek “bağlantısızlık” durumu, etkin bir topluluk yaşamı ve toplumsal katılımın getirdiği bütünsel bir sosyal yaşamın sekteye uğraması ve sağlıksız bir toplumsal yapının oluşmasına neden olabilir (Jarrett, Sullivan ve Watkins, 2005, s.42).

Bu sınır ise gençlik katılımının önemini gölgede bırakmaktadır. Ayrıca medyanın oluşturduğu fakirliğin pençesinde kaybolmuş, topluma yabancılaşmış ve sorumlu genç imgesi ise gençlerin zayıflıklarına odaklanmakta ve çözüm önerisi sunmaktan uzak bir tavır sergilemektedir. Yapılması gereken ise toplumsal katılımın altı çizilerek gençlerin güçlü yanlarına ve taşıdığı potansiyellere odaklanan bir yaklaşımın benimsenmesidir. Öyle ki;

- Gençler katılım gösterdiğinde o güne kadar edindikleri hüneleri kullanma, bir vatandaş olarak haklarından yararlanma ve daha demokratik bir topluma katkı yapma fırsatı bulur. Katılım ayrıca kişisel gelişimlerine katkı sağlayarak, bilgi ve uygulama becerisi kazanmasını sağlar (Checkoway, 2011, s.340).
- Toplumsal katılım faaliyetleriyle gençler, yetişkinlerin olduğu gruplarda aktif roller ve sorumluluklar alarak “tam” bir vatandaş olma duygusu kazanır (Checkoway ve Gutierrez, 2006, s.3).
- Ve son olarak unutulmamalıdır ki toplumsal gruplara katılmak bireyler için değerli bir araçtır. Bu gruplar insanları bir araya getirerek arzu ettikleri amaçlara ulaşmak için onlara gerekli gücü sağlamaktadır (Checkoway, 2011, s.341). Dolayısıyla bu süreçte gruba dahil olan insanlar kendi güçlerinin ve topluluğun gücünün farkına vararak fark yaratma ve ilişkilerini geliştirme fırsatına erişirler.

Ancak günümüzde doğru adımlar atılsa bile katılımın kalitesi çoğu zaman kişi sayısı ile ölçülmekte, katılımcı gençlerin kararlarıyla da oluşan somut etkiler ve üretilen olumlu çıktılar ise göz ardı edilmektedir. Bu çalışma dahilinde yapılan görüşmeler de bu bölüme kadar sunduğumuz verilerle doğru orantılıdır.

Bu çerçevede çalışmada toplumsal katılıma ilişkin görüşlerini sunabilmek adına on gence yarı yapılandırılmış görüşme formları yardımıyla toplumsallık, toplumsal katılım ve toplumsal katılımın niteliğine ilişkin sorular yöneltilmiştir. Marmara Üniversitesi’nde eğitim gören öğrenciler arasından çalışmanın amacına uygun demografik şartları barındıranlar gençler soruların yöneltileceği katılımcılar arasına dahil edilmiştir. Görüşme yapılan gençlerin demografik özellikleri aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özellikleri

Katılımcı	Cinsiyet	Yaş	Eğitim Durumu	Bölümü
K1	Erkek	24	Yüksek Lisans	Gazetecilik
K2	Kadın	22	Lisans	Dişçilik
K3	Kadın	23	Lisans	Halkla İlişkiler ve Tanıtım
K4	Kadın	19	Lisans	Tarih
K5	Erkek	22	Lisans	Radyo, Televizyon ve Sinema
K6	Kadın	20	Lisans	Halkla İlişkiler ve Tanıtım
K7	Kadın	22	Lisans	Halkla İlişkiler ve Tanıtım
K8	Erkek	21	Lisans	Gazetecilik
K9	Erkek	24	Yüksek Lisans	Bilişim
K10	Erkek	19	Lisans	Gazetecilik

Görüşmeler soruların ve görüşlerin karşılıklı olarak anlaşılır bir biçimde aktarılabilceği bir ortamda gerçekleştirilmiş ve ses kayıt cihazı ile kaydedilmiştir. Kaydedilen görüşmeler dinlenilerek yazıya dökülmüş ve kontrol edilmiştir. Sorular katılımcıları belirli yanıtla yönlendirmeyecek bir biçimde sorulmuş, görüşmelerin başlangıcında ses kaydı alındığı ve istedikleri zaman görüşmeleri yarıda kesme hakları olduğu katılımcılara belirtilmiştir.

Görüşme formundaki ana sorular şu şekildedir:

- Toplumsallığın sizin için taşıdığı anlamı ifade edebilir misiniz?
- “Toplumsal Katılım” kavramını tanımlayabilir misiniz?
- Toplumsal katılım ne tür faydalar sağlayabilir?
- Toplumsal katılım faaliyetlerinde yer alma süreçleriniz ve etkinlik düzeyiniz hakkında bilgi verebilir misiniz?

Bu soruların beraberinde katılımcıların görüşlerine ilişkin değişkenlik gösteren ek sorular yöneltilmiştir.

“Toplumsallık” konusuna ilişkin olarak sorulan soruya verilen cevaplar arasında; “birey olarak yaptıklarının dışında başka insanlarla bu küçük grup olur ya da büyük grup olur onlarla birlikte hareket ettiği olaylara ya da birlikte verdikleri toplumsallık denilir” (K3) ve “insanların belirli bir amaç içerisinde bir arada bulunduğu, belirli bir fikir etrafında olmasa bile belli şeyler etrafında toplanmış işte kültürel olarak olabilir üretim olarak olabilir”. “İş bölümü yaptığı grup (K9) gibi “kapsamlı” değerlendirmelerin beraberinde konuyu daha basit bir bakış açısıyla ele alan Y “yaşadığımız alan toplumsaldır”. (K1), “bir toplumsal olay sonucu yapılan tepki yürüyüşü” (K6) görüşünde bulunduğu gibi, “bireylerin oluşturduğu gruplaşma, gruplar” (K8) şeklindeki ifadeler de yer almaktadır. Bu görüşler tek başına gençliğin toplumsallığa ilişkin algılarının bütünüyle yansıtılması açısından yetersiz olsa da bizlere bir takım ipuçları sağlamaktadır. Toplumsallığın doğru veya yanlış bir tanımını özellikle de gençler açısından düşünüldüğünde ortak bir toplumsallık tanımı yapmanın güç olduğu ortadır. Ancak görüşmeler sırasında gençlerin bu konuda gerekli “toplum bilincinden yoksun oldukları görülmüştür. Topluma katılabilmek için öncelikle bu bilincin oluşması ve bu bilinç çerçevesinde toplumun birliğine duyulacak inancın öneminin altı tekrar çizilmeli ve ilk çözüm önerisi olarak gençlere toplumsallık bilincinin yetişkinliğe geçiş sürecinde başarılı bir biçimde aktarılması gerektiğidir.

Toplumsallığa ilişkin soruların devamında görüşme yapılan gençlerden toplumsal katılımı tanımlamaları istenmiştir. K2 toplumsal katılımı “Bir olaya karşılık insanların tepki göstermesi ya da tam tersi olumlu bir davranışa destek çıkmaları” şeklinde tanımlarken K3’ün tanımı ise şu şekilde olmuştur: “Toplumsal katılım daha çok belli bir süreç içerisinde olgunlaşabilecek bir katılım türüdür. Bireysel katılım daha ani tepkilerle olabilir ama toplumsal katılım küçük bir kar topundan bir çığa dönüşebilir.” K5’in tanımı ise “Toplumsal katılım, kendimi içinde ait hissettiğim toplumda içinde bulunduğu bireyleri ilgilendiren bir durumda veya hepimizi rahatsız eden bir durumda ya da hepimiz mutlu eden bir durum da buna

katılım sağlamaktır yani destek olmaktır, köstek olmamaktır”. Bu tanımların beraberinde diğer katılımcıların görüşleri de bir arada değerlendirildiğinde katılımın ölçeğinin doğru bir şekilde algılandığı ancak politik niteliğinin ve “ses çıkarma”, “itiraz etme” ve “protesto” etmeye yönelik ifadelerin sıklıkla kullanıldığı görülmektedir. Bu durumun sebebinin ise yine eksik olan toplumsallık algısı ile ilgili olarak düşünülmektedir. Verilen tanımlamalar üretkenlik, katkı sağlama ve daha iyi bir geleceğe yol alma üzerine değil ancak destekleme ve ses çıkarma üzerine olmuştur. Tabii bu husus değerlendirilirken toplumsal hareketlerdeki artışın etkileri de göz ardı edilmemelidir. Bu bağlamda çalışmanın sunduğu ikinci çözüm önerisi ise gençlerin zihnindeki toplumsal katılım algısına yukarıda belirtilen asli anlamların tekrardan yüklenilmesidir.

Son olarak toplumsal katılımın faydaları ve kendilerinin yer alma süreci ile ilgili sorular sorulduğunda gençler toplumsal katılımın yararlı olabileceğini belirtmişlerdir. Örneğin K5’in görüşleri şu şekildedir:

“İnsanlar düşünceleriyle ve davranışlarıyla var oldukları için bunu bir şekilde bir noktada göstermek isterler. İnsanlar genelde ben buradayım demek isterler. Kendilerini toplumdan uzaklaştırmak ve izole etmek istemezler bu yüzden kendilerine benzeyen insanları bulmak isterler ve bir arada olmak isterler bu da toplumsallığa ve toplumsal katılıma yol açar.”

Ancak söz konusu faaliyetlerin içinde yer almak olduğunda gençlerin genellikle bu konuda çekingen oldukları ve hatta endişelendikleri ve korktukları görülmektedir. Örneğin K9 toplumsal katılım faaliyetlerinden neden uzak kalabildiği şöyle açıklamıştır:

“Zarar görebileceğim bir toplanma şekliyse o tabii ki geri duruyorum kendi fikrimi savunuyor olsa bile çünkü aslında orada benim fikrimi savunan grup savunmamam gereken davranışlarla o fikri savunuyorlarsa evet ben bundan geri kalmakta mutluluk duyarım.”

Yine bazı gençlerin ise toplumsal katılım faaliyetlerinin başarısına inancı olmadığı görülmüştür. Örneğin K8 bu durumu şu şekilde dile getirmiştir:

“Asıl amaç bireyleri birbirine yakınlaştırabilir ama farklı görüşler olduğu zaman toplulukların çatışma haline girmesine neden olabilir. Bir işe yarıyorsa elbette fakat günümüze bakıldığında, herhangi bir şey yapılmıyor herhangi bir sosyal sorumluluk projesi kısmi olarak gerçekleştirilse de tam olarak randıman alınamıyor, bunun sonucunda ben toplumsal katılımın pek işe yaradığını düşünmüyorum”

Bu görüşlere toplumsal katılımın gençlerin zihninde kapladığı olumsuz algılar açıklıkla görülebilmektedir. Onlara topluma katkı yapma fırsatı verildiğinde ne yapacakları veya bu fırsatın potansiyel faydalarına ilişkin sorular yöneltildiğinde çekimser tavırları ve inançsızlıkları net bir biçimde görülmüştür. Toplumsal katılım mekanizmasının rayına oturtulması için sunulan son öneri ise gençler ve yetişkinler arasında kuvvetli bağlar kurularak toplumsal katılım faaliyetlerine ilişkin olumlu algıların oluşturulmaya çalışılması ve nihayetinde gençlerin bu konuda cesaretlendirilmesidir.

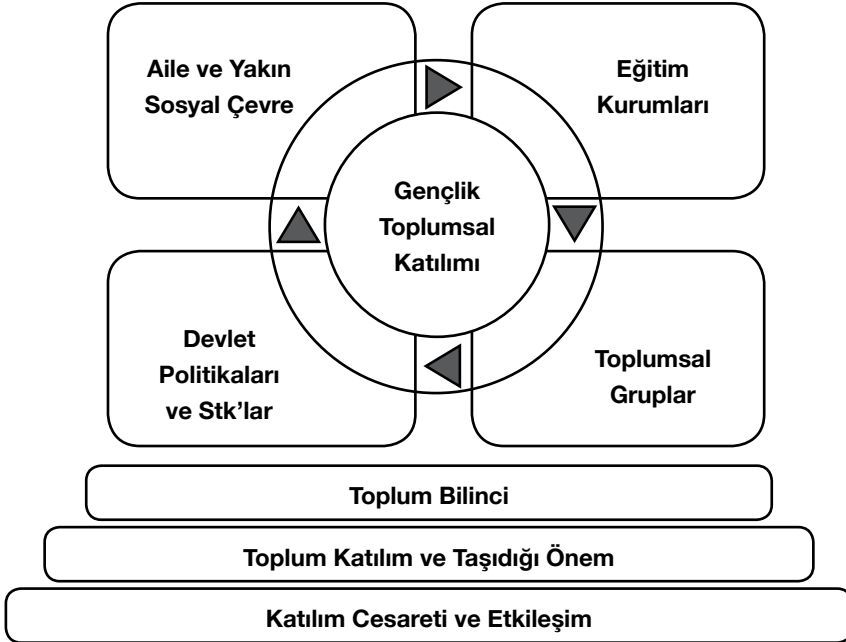
Gençliğin Toplumsal Katılımının Arttırılmasına Yönelik Öneriler ve Sonuç

Gençler toplumsal katılım yoluyla içinde yaşadıkları toplumu ve toplumun dinamiklerini öğrenme, edindikleri tecrübeler ışığında kişisel gelişim ve dönüşümlerini üst düzeylere çıkarma, topluma gerek ürettikleri gerekse de düzelttikleri yoluyla katkı sağlama, öğrendikleriyle hayallerinin bile ötesine geçerek ufkunu geliştirme ve nihai olarak bütünsel olarak toplumu geliştirecek sosyal sermayeyi arttırma fırsatına kavuşur (Choi Yuen Wan, 2003). Öte yandan ortak çıkarlar ve amaçlar etrafında bir araya gelmiş grupların kolektif eylem alanı olarak yürüttükleri kamusal alan içerisinde gençlerin aktif olarak rol alması bu fırsatı katkıya çeviren ve nihayetinde değer yaratan bir süreci beraberinde getirmektedir.

Ancak toplumsal katılım mekanizmasının olumsuz yöndeki değişimi bu fırsattan gençlerin mahrum kalmasına veya bilinçli olarak uzak kalmasına neden olmaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın amacı bu olumsuz yöndeki değişimin etkilerini kısa vadede mümkün olan en düşük seviyeye çekmek ve uzun vadede ise tersine çevirmek amacıyla bütünlük bir modele dayalı çözüm önerileri sunmaktır. Bu bağlamda öncelikle literatürde toplumsal katılıma ilişkin birikim incelenmiş ardından 10 gençle bire bir görüşmeler yapılarak mevcut görüşlerden veri elde edilmiştir.

Toplumsal katılımın kazanımlarından yararlanılabilmesi ve sağlıklı bir toplumsal yapıya geçiş amacıyla literatürden ve görüşmelerden elde edilen veriler ışığındaki önerilerimizden oluşturduğumuz “Gençlik Toplumsal Katılımı Modeli” modeli şu şekildedir:

Şekil 2. Gençlik Toplumsal Katılımı Modeli

Modele göre; gençlerin toplumsal katılım sürecine katılmasında etkili olan başlıca unsurlar; aile ve yakın sosyal çevre, eğitim kurumları, toplumsal gruplar ve devlet politikaları ve STK'lardır. Döngüsel süreç içerisinde gençler bu unsurların gözetimi altında toplumsal katılıma ve katkı sağlamaya teşvik edilmelidir. Görevlere bakıldığında;

- Aile ve yakın sosyal çevrenin gençlerde toplum bilinci oluşturulması ve katılım cesareti ve etkileşimin artırılmasında,
- Eğitim kurumlarının, toplum bilinci aşılmasının beraberinde toplumsal katılımın temellerinin öğretilmesi ve taşıdığı önemin benimsenmesinde,
- Toplumsal grupların, aile ve yakın sosyal çevre ve eğitim kurumlarının görevlerini daha da ileriye taşıyarak toplumsal katılım cesareti ve katılım faaliyetlerinin çeşitliliğinin artırılmasında,
- Devlet politikaları ve STK'ların ise, önceki tüm görevleri benimseyerek toplumsal katılımı sistematik bir düzlem üzerine oturtarak ülke geneline yaymasında önemli sorumlulukları bulunmaktadır.

Modelde yer alan unsurlar belirlenilirken toplumsal yapı üzerinde en önemli etkiyi gösterdiği öngörülen kurumlar ele alınmıştır. Söz konusu unsurların çoğaltılması ve aralarındaki ilişkinin daha sistematik bir biçimde yapılandırılması konunun tüm farklı yönlerden ele alınabilmesini sağlayabilecektir. Ancak önerdiğimiz modelin bu kapsamda yeniden şekillendirilmesi hem modelin unsurların belirlenebilmesi hem de gençlerden elde edilen görüşlerin çeşitlendirilip, genele yayılabilmesi adına ulusal düzeyde yapılacak bir araştırmayı gerektirmektedir. Model şuanda kullanılan haliyle ileride yapılacak çalışmalara bir yol gösterici olarak işlev görmektedir.

Sonuç olarak aile ve yakın çevre, eğitim kurumları, toplumsal gruplar devlet politikaları ve STK'ların sosyal değişim yaratma yönündeki çabaları etkileşimi artırarak gençlerin sosyal ve sivil faaliyetlere aktif olarak katılmasını sağlamaktır. Devlet kurumları uzun döneme dayanan planlarıyla STK'lar, özel sektör ve kamu sektörüyle kurduğu sosyal ortaklıklar çerçevesiyle hayata geçen iş birlikleriyle toplumsal hareketliliği artırılmalıdır. Toplumsal gruplar ise gençleri kucaklayarak farklı alanlarda etkin olma konusunda cesaretlendirmelidir. Ve en önemlisi eğitim kurumları, aile ve sosyal çevre gençlerle sürekli olarak ilgilenerek, doğru kararlar vermelerine vesile olmalıdır.

EXTENDED ABSTRACT

Youth's Social Participation as a Changing Participation Mechanism

Metin Işık*

Simge Ünlü Kurt**

Mustafa Cankut Kurt***

Introduction

Youth's social participation involves efforts for organizing youth for a shared problem, engaging in social groups with the adult's' guide and interacting with them in intergenerational partnerships (Checkoway, 1995; Rajani, 2001; Sherrod, Torney-Purta and Flanagan, 2010).

This definition is also involving the core of the social participation activities. These important activities shape the young's perceptions about society and play a crucial role in becoming proper citizens. Social participation functions as a mechanism for the unity, interaction, development and contribution. But with the socio-economic differences, motivational - structural effects, political conditions and ordinary issues of everyday life is preventing youth participation in this mechanism.

* Prof. Dr., Sakarya University, Faculty of Communication, Department of Public Relations and Advertising, Sakarya, imetin@sakarya.edu.tr

** Research Assistant, Dr., Sakarya University, Faculty of Communication, Department of Public Relations and Advertising, Sakarya, simgeunlu@sakarya.edu.tr

*** Research Assistant., Gümüşhane University, Faculty of Communication, Department of General Journalism Gümüşhane, mustafakurt@gumushane.edu.tr

In this context, the aim of this study is to propose effective solutions for these preventing effects on the paths of social participation. To achieve this aim, solutions will be presented in an integrated and systematic model that brings together different elements.

Beside the literature, young people's views about the social participation are used as data. For gathering these data semi-structured interviews have been conducted with 10 young people. In these interviews they answered questions about sociality, social participation and the qualities of social participation.

We hypothesise that the solutions we offered will help for increasing social participation of youth and our integrated model will contribute to the formation of healthier community.

Social Participation

“Social participation is the process of working collaboratively with and through groups of people affiliated by geographic proximity, special interest, or similar situations to address issues affecting the well-being of community” (Centers for Disease Control and Prevention, 1997, p.4). We have to underline a few key concepts in this definition. While similarity describes proximity between people, shared interest and situations describe community-wide unity for action. The second key concept is collaboration. Collaboration describes the special qualities within the similarity and finally, the last key concept is the community describing welfare and being together by similarities and collaboration with the efforts of this unity that a community could reach the shared goals or resolve their issues.

Similar with the above definition Gottlien (2006, p.2) defined social participation “as the process of building relationships with community members who will work side-by-side with you as an ongoing partner”. Besides, the remarkable point of this definition is the emphasis on the concept of relationship.

As can be seen above participation concept in social aspects describes the partnership, shared values and activity in society. Social participation activities need to be voluntary and the members of the groups should be receptive to each other. Activities in this environment lead to the succession of the social participation and are determined by individual's skills of socialization and willing to cooperation. So, these activities could be voluntary in a NGO and include joining university clubs or being involved in political movements. In this process the level of interaction is the main factor of the effectiveness (Young and Glasgow, 1998, p.343; Ashman and Suttie, 1996, p.120; Zunzunegui et al., 2004, p.2070).

Family, close social environment, friends, neighbours and colleagues have very important roles in being an active citizen and participating to society for individuals. Interaction with people or groups spread the effects of social participation and encourage individuals to contribute the whole society (Herzog vd., 2002, p.593; Glass and Balfour, 2003, p.313).

Finally, when the contribution of social participation is evaluated, it has positive effects on the (Glass and Balfour, 2003, p.314-315):

- development of compatible and improved sense of identity
- improvement of loyalty and sense of belonging to the community
- acquisition of occupational and community roles with social context
- establishing strong network of relationships and social structure.

Youth Social Participation and Views of Youth About the Issue

Personal relationship between adults and young people is seen as an important indicator of a healthy social structure. In transition to adulthood, young people need to connect with many adults outside their families, and these relationships include experiences that will be supported by adults on the path to gain social capital (Benson, 1997; National Research Council Institute of Medicine, 2002). These experiences represent the process of making decisions that can affect the lives of the individuals who have not yet entered the adult life and their involvement of the social life.

Transferring experiences to youth should be seen as a valuable “investment” for the future. This investment is not only a step in the path of individual development but also a provider of values that play a major role in creating a healthy social structure and keep the participation mechanism dynamic. Within the network of relationships young people acquire the ability to adapt to shared social norms, acquire meaningful social roles and lead within local communities (Putnam, 2000; Wynn, 1996; Zeldin, 2000). Contrary to this situation, the disconnection and / or weakness of the connection between adults and young people in the society cause negative beliefs, habits and behaviors.

Even if these negative effects do not occur in the best scenario, the disconnection in the relationship can cause the youth to be distrustful of adults and to be abstracted from the society (Camino, 2001). Therefore, this issue emerges as one of the major problems to be solved in the study.

In order to present their views on social participation in this framework, ten questions were asked about the nature of sociality, social participation and social participation through the help of semi-structured interview forms.

It was seen that during the interviews, the young people were deprived of the social awareness necessary for this issue. In order to be able to participate in collective society, first of all this consciousness should be formed and the importance of the unity of society should be explained within this consciousness. So, first solution proposal is the transfer of social awareness of adolescents to adulthood.

The definitions of social participation given by the participants were not on productivity, contribution and a better future, but only on supporting and protest. In this context, the second solution that we proposed is the reintegration of the primary meanings about social participation in the minds of young people.

Lastly the negative perceptions of young people in their minds can be clearly seen in their comments the influence of social participation. Abstinence and disbelief were clearly seen in their comments what they would do when given the opportunity to contribute to-

society, or about the potential benefits of this opportunity. The last proposal is to establish positive links between young people and adults and to create positive perceptions about social participation activities and encourage young people in this regard.

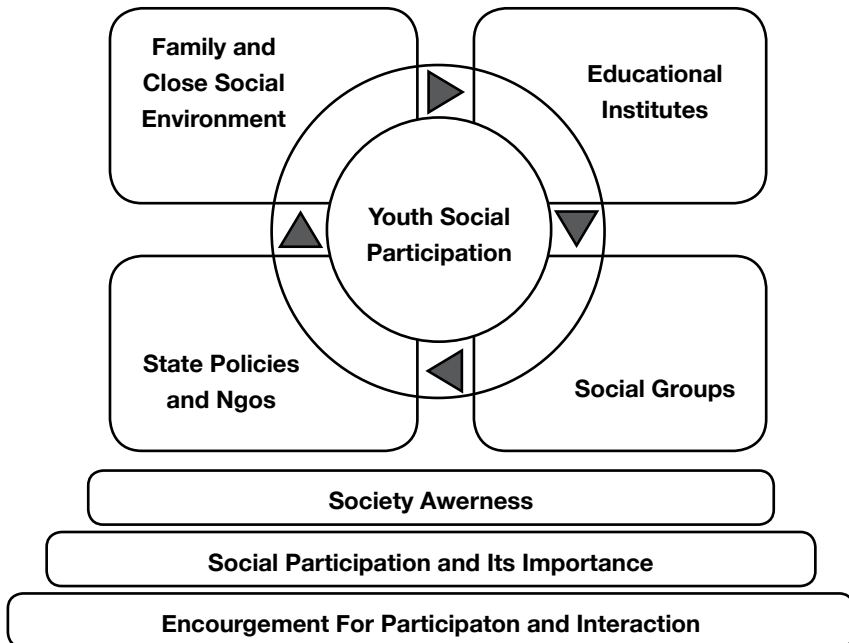
Recommendations for Increasing Youth’s Social Participation and Conclusion

Through youth participation young people get the chance to learn about community and its dynamics, to develop themselves in the light of experiences and maximize their transformation, to contribute society with their production or the issues they fix, to expand their horizon even beyond their imagination and finally to increase social capital that develops community as a whole (Choi Yuen Wan, 2003). On the other hand, if young people become a part in social groups that share common interests and benefits in public sphere, these chances become contributions and valuable outcomes for society.

However, negative changes in the social participation mechanism debar youth from these chances or choose staying away consciously. In this context, with this study we offered an integrated solution model for reducing these negative effects to the lowest possible level in the short span and reversing them. For this purpose firstly we reviewed the literature of social participation and then made interviews with 10 young people for collecting data.

In order to be able to benefit from the outcomes of social participation and move to a healthier social structure “Youth Social Participation Model” is proposed in the light of relevant literature and the interviews.

Figure 1. Youth Social Participation Model

According to the model, the main components of youth social participation are as follows; family and close social environment, educational institutions, social groups and government policies and NGOs. In the cyclical process, young people should be encouraged for social participation and contribution under the supervision of their mentors.

Family and close social environment is responsible for creating societal awareness, encouraging for social participation and increasing interaction. Educational institutions are responsible for teaching the basics of social participation besides delivering the responsibility of creating societal awareness. Social groups are responsible for carrying the responsibilities of family and close social environment and educational institutions a step further. Then they will serve as a vehicle for encouraging youth for social participation and for providing diversity and finally state policies and NGO's by adopting all previous responsibilities spread social participation to whole country with a systematical approach.

Consequently the efforts for creating social change increase youth's interaction with social and civil activities and participation to them. According to the model, governments should fulfill their responsibilities with long-term plans, NGO's in charge with the private and public sector partnerships, social groups should contribute by adoring young people and encourage them to be active in different areas and delete most importantly education institutions, family and close environment should support by adoring young people and help them to make right decisions.

Kaynakça/References

- Ashman, A. F. Ve Suttie, J. N. (1996). The Social And Community Involvement Of Older Australians With Intellectual Disabilities. *Journal Of Intellectual Disability Research*, 40(2), 120-129.
- Berkman, L. F., Glass, T., Brissette, I. Ve Seeman, T. E. (2000). From Social Integration To Health: Durkheim In The New Millennium. *Social Science & Medicine*, 51(6), 843-857.
- Beckley, M. N. (2006). Community Participation Following Cerebrovascular Accident: Impact Of The Buffering Model Of Social Support. *American Journal Of Occupational Therapy*, 60(2), 129-135.
- Benson, P. L. (1997). *All Kids Are Our Kids: What Communities Must Do To Raise Caring And Responsible Children And Adolescents*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Camino, L. (2001). Evaluation As A Tool In Community Building: Perspectives On The Role Of Youth. Paper Presented At The Annual Meeting Of The American Evaluation Association, St. Louis, MO.
- Checkoway, B. (1995). Six Strategies Of Community Change. *Community Development Journal*, 30, 2-20.
- Checkoway, B. N. Ve Gutierrez, L. M. (2006). Youth Participation And Community Change: An Introduction. *Journal Of Community Practice*, 14(1-2), 1-9.
- Checkoway, B. (2011). What Is Youth Participation?. *Children And Youth Services Review*, 33(2), 340-345.
- Choi Yuen Wan, Philemon (2003). "Social Participation" Youth. [Http://www.coy.gov.hk/filemanager/template/common/images/research/2003_youth/socialdrchoi.pdf](http://www.coy.gov.hk/filemanager/template/common/images/research/2003_youth/socialdrchoi.pdf) Erişim Tarihi: 14.07.2017.

- Centers For Disease Control And Prevention (1997). Principles Of Community Engagement. Atlanta, GA: Public Health Practice Program Office.
- Farthing, R. (2010). The Politics Of Youthful Antipolitics: Representing The 'Issue' of Youth Participation In Politics. *Journal Of Youth Studies*, 13(2), 181-195.
- Gilliam, F. Ve Bales, S. (2001). Strategic Frame Analysis: Reframing America's Youth ~Social Policy Report. Ann Arbor, MI: Society For Research In Child Development.
- Glass, T. A., & Balfour, J. L. (2003). Neighborhoods, Aging, And Functional Limitations. In I. Kawachi, & L. F. Berkman (Eds.), *Neighborhoods And Health* (Pp. 303-334). New York: Oxford University Press.
- Gottlieb, H. (2006). Introduction To Community Engagement. Community-Driven Institute Library.
- Herzog, A. R., Ofstedal, M. B., & Wheeler, L. M. (2002). Social Engagement And Its Relationship To Health. *Clinics In Geriatric Medicine*, 18(3), 593-609.
- Jarrett, R. L., Sullivan, P. J., & Watkins, N. D. (2005). Developing Social Capital Through Participation In Organized Youth Programs: Qualitative Insights From Three Programs. *Journal Of Community Psychology*, 33(1), 41-55.
- Jason, L. A. (2006). Benefits And Challenges Of Generating Community Participation. *Professional Psychology: Research And Practice*, 37(2), 132-139.
- Mullahey, R. K., Susskind, Y., & Checkoway, B. (1999). Youth Participation In Community Planning (No. 486). Planners Pr.
- National Commission On Resources For Youth (1981). *New Roles For Early Adolescents: In Schools And Communities*. Newyork: Author.
- National Research Council Institute Of Medicine (2002). *Community Programs To Promote Youth Development*. Washington, DC: National Academy Press.
- Putnam, R.D. (2000). *Bowling Alone: The Collapse And Revival Of American Community*. New York: Simon And Schuster.
- Rajani, R. (2001). *The Participation Rights Of Adolescents: A Strategic Approach*. New York: UNICEF.
- Sherrod, L., Torney-Purta, J., & Flanagan, C. (Eds.). (2010). *Handbook Of Research On Civic Engagement In Youth*. New York: Wiley.
- Wynn, J.R. (1996). *Bike Shops, Tumbling Teams, And Other Primary Supports: Opportunities For Learning And Civic Life*. Unpublished Manuscript.
- Young, F., ve Glasgow, N. (1998). Voluntary Social Participation And Health. *Research On Aging*, 20(3), 339-362.
- Zeldin, S., Camino, L. Ve Calvert, M. (2003). *Toward An Understanding Of Youth In Community Governance: Policy Priorities And Research Directions ~Social Policy Report XVII*. Ann Arbor, MI: Society For Research In Child Development.
- Zunzunegui, M. V., Kone, A., Johri, M., Beland, F., Wolfson, C. Ve Bergman, H. (2004). Social Networks And Self-Rated Health In Two French-Speaking Canadian Community Dwelling Populations Over 65. *Social Science & Medicine*, 58(10), 2069-2081.